

## DECIZIE nr. 735 din 24 iulie 2012

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 4 [referitor la [art. 1 pct. 5<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2012](#)] din Legea pentru aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2012](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 3/2000](#) privind organizarea și desfășurarea referendumului

EMITENT

• **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 510 din 24 iulie 2012**

**Data intrării în vigoare 24-07-2012**

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție, art. 11 alin. (1) lit. A.a) și [art. 15 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, la data de 19 iulie 2012, cu Adresa nr. 16/443 din 19 iulie 2012, liderul Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal, domnul Mircea Toader, a trimis Curții Constituționale sesizarea de neconstituționalitate formulată de un număr de 63 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal cu privire la neconstituționalitatea prevederilor Legii pentru aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2012](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 3/2000](#) privind organizarea și desfășurarea referendumului.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională - Registratura jurisdicțională sub nr. 5.017 din 19 iulie 2012 și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.259A/2012.

Această sesizare a fost semnată de către următorii deputați: Mircea Toader, Doinița-Mariana Chircu, Sorin Andi Pandele, Cornel Ghiță, Cristina Elena Dobre, Stelian Ghiță-Eftemie, Eugen Bădălan, Nicolae Bud, Viorel Balcan, Lucian Nicolae Bode, Valeriu Alecu, Marius-Sorin Gondor, Maria Stavrositu, Stelian Fuia, Sulfina Barbu, Mihai Stroe, Mihai Cristian Apostolache, Florian Daniel Geantă, Iulian Vladu, Teodor-Marius Spînu, Nicușor Păduraru, Victor Boiangiu, Adrian Rădulescu, Viorel Cărare, Cristian Petrescu, Samoil Vilcu, Clement Negruț, Constantin Chirilă, Mircea Marin, Constantin Severus Militaru, Gheorghe Ialomițianu, Gabriel Andronache, Carmen Axenie, Marius Cristinel Dugulescu, Iosif Ștefan Drăgulescu, Constantin Dascălu, Mihai Surpățeanu, Dan-Radu Zătreanu, Daniel Buda, Iosif Veniamin Blaga, Ioan-Nelu Botiș, Cornel Știrbeț, Gelu Vișan, Valeriu Tabără, Raluca Turcan, Roberta Alma Anastase, Vasile Gherasim, Cristian Alexandru Boureanu, Marius Rogin, Răzvan Mustea-Șerban, Theodor Paleologu, Monica Maria Iacob-Ridzi, Ioan Holdiș, Toader Stroian, Alin Silviu Trășculescu, Ioan Oltean, Tinel Gheorghe, Zafir Iorguș, Florin Postolachi, Iustin-Marinel Cionca-Arghir, Bogdan Cantaragiu, Adrian Florescu și Sorin Ștefan Zamfirescu.

În motivarea obiecției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin următoarele:

1. Prin introducerea unui alt interval orar de desfășurare a referendumului pentru demiterea președintelui României cu mai puțin de 10 zile înainte de ziua votării se procedează la modificarea legislației electorale cu nesocotirea Codului bunelor practici în materie electorală; or, în accepțiunea acestui cod trebuie evitată atât modificarea frecventă a sistemelor de scrutin, cât și modificarea cu puțin timp înainte de alegeri a acestora.

În același sens sunt invocate considerentele [Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 25 ianuarie 2012](#) cu privire la necesitatea stabilității normelor juridice în domeniul electoral, expresie a principiului securității juridice.

2. O altă critică de neconstituționalitate vizează faptul că soluțiile pe care le prevede actul normativ criticat nu au o fundamentare temeinică, ceea ce echivalează cu încălcarea [art. 6 alin. \(1\) din Legea nr. 24/2000](#) și, implicit, pe cale de consecință, a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

3. Totodată, se mai apreciază că modificarea legislativă a fost realizată în cadrul unei sesiuni extraordinare a Parlamentului României, aspect ce denotă faptul că această modificare a fost adoptată pentru a se putea aplica referendumului ce se va desfășura pe data de 29 iulie 2012. Așadar, legea criticată modifică [Legea nr. 3/2000](#) cu mai mult de 10 zile de la data la care a fost anunțat referendumul, încălcând atât prevederile [art. 48 din Legea nr. 3/2000](#), potrivit cărora "măsurile tehnico-organizatorice privitoare la referendumul național se stabilesc de Guvernul României în termen de 10 zile de la data la care a fost anunțat referendumul", cât și, implicit, pe cele ale art. 1 alin. (5) din Constituție.

În consecință, este clar că modificarea legislativă adoptată, aplicându-se unui scrutin deja aflat în desfășurare, impune măsuri tehnico-organizatorice cu mai puțin de 10 zile de la data la care a fost anunțat referendumul din 29 iulie 2012.

În conformitate cu dispozițiile [art. 16 alin. \(2\) din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

Președintele Senatului - interimar - a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 1472 din 20 iulie 2012, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Prin interpretarea art. 1 alin. (3) și art. 2 alin. (1) din Constituție, se apreciază că referendumul este o modalitate de facilitare a participării directe a poporului la exercitarea puterii de stat, iar referendumul pentru demiterea Președintelui României reprezintă o situație cu totul excepțională, care nu poate fi asimilată consultării populației prin referendum pentru teme de interes național.

Se consideră că reglementarea criticată este una care dă efectivitate [Deciziei Curții Constituționale nr. 731 din 10 iulie 2012](#), creând condițiile necesare participării la vot a unui număr cât mai mare de cetățeni. Dacă programul de desfășurare a referendumului nu ar fi astfel stabilit încât să permită tuturor cetățenilor cu drept de vot participarea la referendum, cerința impusă de Curtea Constituțională prin [Decizia nr. 731 din 10 iulie 2012](#) ar părea excesivă. Se consideră că măsura criticată a fost animată de interesul superior avut în vedere de Parlament, și anume punerea de acord a [Legii nr. 3/2000](#) cu decizia Curții Constituționale anterior referită și stabilirea de reguli clare, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale și cu recomandările internaționale în materie, în ceea ce privește organizarea și desfășurarea referendumului.

Prin urmare, extinderea intervalului orar de vot este expresia dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5), art. 11 alin. (1) și (2), precum și ale art. 147 alin. (4) din Constituție.

Președintele Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 1/1.225/VZ/23 iulie 2012, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Se arată că legislația cu privire la referendum este total diferită de cea electorală, aspect ce rezultă chiar din textul Constituției, care la art. 73 alin. (3) lit. a) se referă la sistemul electoral, iar la lit. d) a aceluiași alineat se referă la referendum.

Se apreciază că, de fapt, în speță este aplicabil Codul de bune practici în materie de referendum al Comisiei de la Veneția (Strasbourg, 19 martie 2007), cod care nu face precizări în legătură cu intervalul orar în care ar trebui să se desfășoare un referendum.

Se consideră că sunt respectate prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție și că "legea criticată nu aduce modificări procedurii de vot, stabilind doar o măsură legislativă prin care se dă Guvernului sarcina de a stabili prin hotărâre intervalul orar pentru desfășurarea referendumului național". Așadar, se susține că legea este previzibilă.

Cu privire la intervalele orare în care se poate desfășura referendumul, este dat exemplul Irlandei, unde "s-a stabilit un interval de vot între orele 7,00-22,00 pentru desfășurarea referendumului de revizuire a Constituției".

Guvernul a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 5/5.255/2012, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Se susține, în esență, că în privința organizării și desfășurării referendumului nu este aplicabil Codul bunelor practici în materie electorală, adoptat de Comisia de la Veneția la 18-19 octombrie 2002, ci Codul de bune practici în materie de referendum al Comisiei de la Veneția, adoptat la 16-17 martie 2007. Acest cod recomandă ca doar aspectele fundamentale în materia dreptului referendar să nu poată fi modificate cu mai puțin de un an înainte de desfășurarea referendumului. Aceste aspecte fundamentale vizează, potrivit punctului de vedere prezentat, următoarele chestiuni:

"- componența comisiilor electorale sau a altui organism însărcinat cu organizarea referendumului;

- dreptul la vot și listele electorale;

- validitatea în sens formal și material a textului supus referendumului;

- efectele referendumului;

- participarea partizanilor și adversarilor propunerii la emisiunile mass-media publice".

Așadar, stabilirea intervalului orar în care se desfășoară referendumul nu face parte din aspectele fundamentale ale acestuia și, pe cale de consecință, poate forma obiectul unor modificări justificate de buna organizare și desfășurare a scrutinului cu mai puțin de un an înainte de data de desfășurare a acestuia. În consecință, se concluzionează că dispozițiile legale criticate nu încalcă art. 1 alin. (3) și (5), art. 11 alin. (1) și (2) sau art. 20 din Constituție.

Se mai arată că aprecierea în concret cu privire la temeinicia motivării cuprinse în expunerea de motive a actului normativ revine Curții Constituționale prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție; totodată, se susține că stabilirea intervalului orar de desfășurare a referendumului constituie o măsură tehnico-organizatorică justificată de necesitatea unei bune desfășurări a acestuia.

Se mai consideră că art. 147 alin. (4) din Constituție, invocat în susținerea criticii de neconstituționalitate, nu este incident în cauză, iar analiza conformității textului legal criticat în raport cu [art. 48 din Legea nr. 3/2000](#) excedează competențelor Curții Constituționale, fiind o problemă de aplicare a actului normativ.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Senatului, președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, [art. 15 și 18 din Legea nr. 47/1992](#), republicată, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

Obiectul controlului de constituționalitate astfel cum rezultă din adresa de comunicare a sesizării îl constituie dispozițiile Legii pentru aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2012](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 3/2000](#) privind organizarea și desfășurarea referendumului, iar din mențiunile exprese cuprinse în conținutul sesizării rezultă că obiectul acesteia este art. I pct. 5<sup>^</sup>1 din legea menționată. În realitate, analizând motivarea obiecției de neconstituționalitate, precum și legea anterior referită, Curtea constată că obiect al controlului de constituționalitate îl constituie dispozițiile articolului unic pct. 4 [referitor la [art. I pct. 5<sup>^</sup>2 din Ordonanța de urgență](#)

a Guvernului nr. 41/2012, prin care a fost modificat art. 34 din Legea nr. 3/2000] din Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, dispoziții asupra cărora instanța constituțională, potrivit jurisprudenței sale, urmează a se pronunța prin prezenta decizie. Acestea au următorul cuprins:

"Articol unic. - Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41 din 5 iulie 2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 5 iulie 2012, cu următoarele modificări și completări: [...]

4. La articolul I, după punctul 5 se introduc două noi puncte, punctele 5<sup>1</sup> și 5<sup>2</sup>, cu următorul cuprins: [...]

«5<sup>2</sup>. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 34. - Scrutinul se va deschide la ora 7,00 și se va încheia la ora 23,00".»"

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și principiul respectării Constituției și a supremației sale, ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale. Totodată, sunt considerate ca fiind încălcate și dispozițiile Codului bunelor practici în materie electorală - Linii directoare și raport explicativ, adoptat de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept în cadrul celei de-a 52-a Sesiuni Plenare (Veneția, 18-19 octombrie 2002).

Examinând obiecția de neconstituționalitate formulată, Curtea reține următoarele:

I. Pentru ca orice sesizare adresată Curții Constituționale să poată fi supusă controlului de constituționalitate în una dintre formele prevăzute la art. 146 din Constituție, aceasta trebuie să îndeplinească două condiții preliminare și obligatorii: să respecte cerințele procedurale ce determină legalitatea sesizării și să se circumscrie uneia dintre atribuțiile specifice Curții Constituționale, conferite de Legea fundamentală.

II. Sub aspectul legalității sesizării, Curtea constată că, deși sesizarea de neconstituționalitate formulată de 63 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal a fost depusă direct la Curtea Constituțională, contrar art. 15 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia "Sesizarea făcută de parlamentari se trimite Curții Constituționale în ziua primirii ei, de către secretarul general al Camerei respective", aceasta nu este o cauză de inadmisibilitate, ci una de neregularitate (a se vedea, ad similib, Decizia Curții Constituționale nr. 305 din 12 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 20 martie 2008, Decizia nr. 729 din 9 iulie 2012 și Decizia nr. 732 din 10 iulie 2012, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 12 iulie 2012). În consecință, Curtea consideră că a fost legal investită cu prezenta obiecție de neconstituționalitate.

III. Sesizarea formulată îndeplinește condițiile prevăzute de art. 146 lit. a) din Constituție atât sub aspectul titularilor dreptului de sesizare, întrucât aceasta, astfel cum rezultă din lista anexată sesizării de neconstituționalitate, a fost semnată de un număr de 63 de deputați, aparținând Grupul Parlamentar al Partidului Democrat Liberal, cât și sub aspectul competențelor atribuite Curții prin Constituție și Legea nr. 47/1992.

IV. Art. 15 alin. (1) din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului prevede:

"(1) Obiectul și data referendumului național se stabilesc după cum urmează:

a) prin lege, în cazul referendumului privind revizuirea Constituției, cu respectarea art. 147 alin. (3) din Constituție;

b) prin hotărâre a Parlamentului, în cazul referendumului privind demiterea Președintelui României, cu respectarea art. 95 alin. (3) din Constituție;

c) prin decret al Președintelui României, în cazul referendumului cu privire la probleme de interes național".

După adoptarea Legii nr. 3/2000, în România au fost organizate mai multe referendumuri, după cum urmează:

- 1 referendum cu privire la revizuirea Constituției (desfășurat în perioada 18-19 octombrie 2003). Constituția României a fost aprobată prin referendumul național din 8 decembrie 1991;

- 1 referendum având ca obiect demiterea Președintelui României (desfășurat în data de 19 mai 2007);

- 2 referendumuri inițiate de Președintele României cu privire la probleme de interes național (desfășurate în data de 25 noiembrie 2007 și 22 noiembrie 2009).

Din cele de mai sus, Curtea observă că din cele 4 referendumuri organizate după intrarea în vigoare a Legii nr. 3/2000, 3 s-au desfășurat într-o singură zi între orele 8,00- 20,00, iar unul în două zile după următorul program: "a) în ziua de sâmbătă, 18 octombrie 2003, între orele 8,00 și 22,00; b) în ziua de duminică, 19 octombrie 2003, între orele 8,00 și 20,00" [a se vedea art. 1 alin. (1) din Legea nr. 375/2003 pentru organizarea și desfășurarea referendumului național privind revizuirea Constituției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 22 septembrie 2003, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2003 pentru modificarea și completarea unor reglementări referitoare la organizarea și desfășurarea referendumului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 710 din 10 octombrie 2003].

Așadar, deși regula este ca referendumul să se desfășoare într-o singură zi, în cazuri excepționale, pentru a se asigura o mai mare participare la vot, legiuitorul poate reglementa și în sensul că referendumul să se desfășoare pe parcursul mai multor zile.

V. Prin Hotărârea nr. 1 din 15 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 17 octombrie 2003, Curtea a statuat că "prin stabilirea desfășurării referendumului național privind revizuirea Constituției în două zile, în loc de o singură zi, nu este afectat interesul general al desfășurării în bune condiții a referendumului, printr-o prezență cât mai mare la urne, și nu sunt încălcate dispozițiile art. 147 alin. (3) din Constituție [devenit, după

revizuirea și republicarea Constituției, art. 151 alin. (3) - s.n.], care stabilesc că organizarea referendumului se face în cel mult 30 de zile de la data adoptării proiectului sau a propunerii de revizuire. De altfel, acestea sunt singurele dispoziții constituționale cu caracter procedural referitoare la organizarea și desfășurarea referendumului național privind revizuirea Constituției, în raport cu care Curtea Constituțională este chemată să se pronunțe".

VI. Raportând cele expuse la punctul precedent cu privire la situația referendumului de demitere a Președintelui României, Curtea constată că prevederile art. 95 alin. (3) din Constituție sunt singurele dispoziții constituționale cu caracter procedural referitoare la organizarea și desfășurarea acestui tip de referendum.

Acest text nu dispune nici expres, nici implicit cu privire la un anumit interval orar de desfășurare a referendumului pentru demiterea Președintelui României. Prevederea sau modificarea acestui interval este de competența exclusivă a legiuitorului, numai acesta fiind cel îndreptățit potrivit art. 73 alin. (3) lit. d) din Constituție să reglementeze organizarea și desfășurarea prin lege organică a referendumului. Extinderea intervalului orar de desfășurare a referendumului de la 12 ore (în forma inițială a [Legii nr. 3/2000](#), referendumul se desfășoară între orele 8,00 și 20,00) la 16 ore (referendumul se desfășoară, astfel cum reiese din reglementările legale criticate, între orele 7,00 și 23,00) nu reprezintă altceva decât voința legiuitorului care a dorit să asigure o prezență cât mai mare la vot a cetățenilor.

O atare prevedere nu este, prin urmare, contrară principiului constituțional al statului de drept, ci, din contră, creează condițiile necesare pentru ca poporul român să își poată exprima voința suverană.

De asemenea, Curtea, referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor [art. 48 din Legea nr. 3/2000](#), constată că ipoteza normativă a soluției legislative criticate antamează un element definitoriu al procedurii de organizare și desfășurare a referendumului, și nu o măsură tehnico-organizatorică. De aceea, [art. 48 din Legea nr. 3/2000](#), nereferindu-se la soluția normativă criticată, are o sferă de reglementare distinctă de cea cuprinsă la art. 34 din lege, astfel încât nu se poate susține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție.

Cu privire la faptul că inițiatorul proiectului de lege nu a motivat această soluție propusă, Curtea constată că soluția legislativă criticată nu a fost preconizată la momentul inițierii proiectului de lege de aprobare a ordonanței de urgență, fiind introdusă de abia în ședința Senatului din 18 iulie 2012, astfel încât chiar dacă la proiectul de lege exista atât o expunere de motive, cât și raportul comisiei sesizate în fond - respectiv Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări -, motivele care au stat la baza modificării [art. 34 din Legea nr. 3/2000](#) nu se puteau regăsi la momentul adoptării legii. Pe de altă parte, nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate raportată la art. 1 alin. (5) din Constituție în coroborare cu art. 6 privind conținutul și fundamentarea soluțiilor legislative din [Legea nr. 24/2000](#) privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, un eventual viciu de procedură fiind acoperit prin votul majorității parlamentare.

Se mai reține că art. 147 alin. (4) din Constituție, invocat în susținerea obiecției de neconstituționalitate, nu are incidență în cauză, întrucât Curtea nu s-a pronunțat anterior în sensul neconstituționalității unei soluții legislative similare.

VII. Prin [Decizia nr. 51 din 25 ianuarie 2012](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2012, Curtea a arătat, cu privire la forța juridică a dispozițiilor Codului bunelor practici în materie electorală, elaborat de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept, invocat de autorii sesizării, că, "într-adevăr, acest act nu are un caracter obligatoriu, însă recomandările sale constituie coordonate ale unui scrutin democratic, în raport cu care statele - care se caracterizează ca aparținând acestui tip de regim - își pot manifesta opțiunea liberă în materie electorală, cu respectarea drepturilor fundamentale ale omului, în general, și a dreptului de a fi ales și de a alege, în special".

Deși Curtea ține cont în evaluarea constituționalității legilor de acest act, în cauză, constată că recomandările acestuia nu se referă și la stabilirea/modificarea orelor în care urmează a avea loc referendumul, ci la modificarea sistemelor de scrutin, modificarea lor frecventă sau cu puțin timp (mai puțin de un an) înainte de alegeri.

De altfel, incident în speță este Codul de bune practici în materie de referendum, adoptat de Consiliul pentru Alegeri Democratice la cea de-a 19-a reuniune (Veneția, 16 decembrie 2006) și de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept la cea de-a 70-a Sesiune plenară (Veneția, 16-17 martie 2007), ale cărui efectelor juridice sunt similare celor reținute de Curtea Constituțională prin [Decizia nr. 51 din 25 ianuarie 2012](#) în privința Codului bunelor practici în materie electorală.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al [art. 18 alin. \(2\) din Legea nr. 47/1992](#), cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile articolului unic pct. 4 [referitor la [art. 1 pct. 5<sup>2</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2012](#)] din Legea pentru aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2012](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 3/2000](#) privind organizarea și desfășurarea referendumului sunt constituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterile au avut loc la data de 24 iulie 2012 și la acestea au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroi, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskas Valentin Zoltan și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Benke Karoly

-----